

Bruselj, 14. junij 2019
(OR. en)

10359/19

SOC 492
FIN 422
REGIO 177

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Datum:	14. junij 2019
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	9575/19
Zadeva:	Posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 5/2019: „Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD) – njegova podpora je koristna, a koliko je prispeval k zmanjšanju revščine, še ni bilo ugotovljeno“ – sklepi Sveta (13. junij 2019)

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o navedeni temi, ki jih je Svet EPSCO sprejel na seji 13. junija 2019.

**Sklepi Sveta o Posebnem poročilu Evropskega računskega sodišča št. 5/2019 z naslovom:
„Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD) – njegova podpora je koristna, a koliko
je prispeval k zmanjšanju revščine, še ni bilo ugotovljeno“**

Svet Evropske unije

1. JE PREJEL poučno in poglobljeno posebno poročilo Evropskega računskega sodišča (ERS) z naslovom „Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim: njegova podpora je koristna, a koliko je prispeval k zmanjšanju revščine, še ni bilo ugotovljeno“;
2. PONOVRNO IZPOSTAVLJA, kako pomembno je zmanjševanje revščine in socialne izključenosti kot ključni element strategije Evropa 2020; UGOTAVLJA, da je treba še naprej upoštevati posebni položaj, izzive in potrebe končnih prejemnikov sklada FEAD in se pri prizadevanjih za zmanjšanje revščine osredotočiti na najbolj ogrožene osebe ter v skladu s specifičnim ciljem sklada odpraviti najhujše oblike revščine; UGOTAVLJA, da je bil s sodelovanjem mrež partnerskih organizacij zagotovljen ustrezen odziv na lokalne potrebe;
3. v zvezi s tem UGOTAVLJA, da je vmesno vrednotenje o izvajanju sklada FEAD¹, ki ga je izvedla Komisija, potrdilo, da je FEAD zagotovil nujno potrebno pomoč najbolj ogroženim. Sklad FEAD je kljub omejenemu proračunu Unije v višini 3,8 milijarde EUR med letoma 2014 in 2017 v povprečju podpiral 12,7 milijona oseb na leto in je glede na nacionalne razmere dosegel ključne ciljne skupine;
4. POUDARJA, da se posebno poročilo ERS sicer osredotoča samo na devet držav članic in temelji na obstoječi dokumentaciji o načrtovanju in spremljanju, vendar so ravno te države članice največje porabnice sredstev sklada FEAD, saj sta bili približno dve tretjini sredstev za obdobje 2014–2020 porabljeni v teh devetih državah članicah. Poleg tega so skoraj vse države članice odgovorile na anketo ERS o načrtovanju programov, dejavnostih in spremljanju sklada FEAD;

¹ Delovni dokument služb Komisije: Mid-term evaluation of the Fund for European Aid to the Most Deprived (Vmesno vrednotenje Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim), SWD (2019) 148, in njegov povzetek, SWD (2019) 149.

5. JE SEZNANJEN s tremi zaključnimi priporočili, v katerih ERS poziva k boljšemu usmerjanju pomoči iz sklada FEAD (priporočilo 1), zagotavljanju ukrepov za socialno vključevanje za prejemnike osnovne materialne pomoči (priporočilo 2) ter izboljšanju ocenjevanja socialnega vključevanja končnih prejemnikov sklada FEAD (priporočilo 3);
6. JE SEZNANJEN z ugotovitvami in priporočili iz posebnega poročila ERS, ki bi se lahko po potrebi upoštevali pri zasnovi in načrtovanju programov Evropskega socialnega sklada plus (ESS+);
7. OPOZARJA, da je Komisija predlagala, naj se zaradi lažjega kombiniranja pomoči v hrani in materialne pomoči ter ukrepov za socialno vključevanje in aktivnih ukrepov ter okrepitve razsežnosti podpore, povezane s socialnim vključevanjem, in zagotovitve celostnega izhoda iz revščine sklad FEAD v naslednjem večletnem finančnem okviru (2021–2027) vključi v ESS+;
8. OPOZARJA, da je Komisija predlagala, naj države članice določen odstotek svojih sredstev iz ESS+ dodelijo za odpravljanje materialne prikrajšanosti, da bi dosegli skupni cilj na ravni EU;
9. POZIVA Komisijo, naj še naprej posreduje znanje o skladu FEAD, tudi o ukrepih, ki spremljajo zagotavljanje hrane in/ali osnovne materialne pomoči. Posebno poročilo ERS bi bilo lahko koristen vir za takšne dejavnosti, namenjene posredovanju znanja;
10. ob upoštevanju priporočila 3 iz posebnega poročila POZIVA Komisijo, naj še naprej skrbi za seminarje in/ali vzajemno učenje o tem, kako spremljati, ocenjevati in vrednotiti ukrepe za pomoč najbolj ogroženim, ter pri tem po potrebi upošteva ugotovitve in dobre prakse iz posebnega poročila.